

... Ще се мре! — напъна се въ него нѣкаква сила. — Кой не е умрѣлъ?... Кой не знае, че ще умре. Кога да е то ще бжде! Разликата е въ това, че осждения знае кога ще дойде края, а другия — не знае. Веченъ животъ нѣма. Разликата е тамъ, че когато не знаешъ кога ще се мре, — човѣкъ отдалечава толкова много смъртъта отъ себе си, та му се струва, като че нѣма да мре; а когато те осждятъ на смъртъ и знаешъ кога ще бжде, почвашъ да чувствувашъ че си умрѣлъ.

Тая мисль у Павла се засили, кога си спомни какво бѣ въ време на боеве...

... Както на фронта! — си спомни Пазель... Презъ всѣко сражение падаха убити десетки, и мене можаха да убиятъ,